

vyžádati si dobré zdání poradního sboru k tomu účelu u ministerstva financí zřízeného.

§ 4.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1934 a pozbude jí dnem 31. března 1937; provede jej ministr financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností a ministrem zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

89.

Zákon ze dne 4. května 1934 o povinném známkování chmele a úpravě rozsahu pěstování chmele.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I.

O známkování chmele.

§ 1.

Povinnost známkovací.

(1) Veškerý chmel vypěstovaný v republice Československé ve chmelařských výrobních oblastech (§ 2), kromě chmele uvedeného v odstavci 4 a s výjimkou uvedenou v § 5, odst. 2, podléhá bez rozdílu určení povinnému známkování, t. j. označení podle místního původu a ověření místního původu.

(2) Vládním nařízením může býti známkovací povinnost rozšířena i na cizozemský chmel, který přichází v republice Československé do oběhu, při tom budiž přesně vymezen rozsah a způsob známkování tohoto cizozemského chmele. Naproti tomu neomezuje se označování cizozemských chmelů v obchodním styku zahraničním jiným způsobem, leč tím, že nesmí býti při tom užíváno názvů stanovených tímto zákonem pro chmele domácí ani názvů jim podobných.

(3) Chmel vypěstovaný mimo chmelařské výrobní oblasti jest ze známkování podle tohoto zákona vyloučen a může býti na obalu označen jen slovem „chmel“, nebo shodným výrazem v jiném jazyku, s udáním ročníku.

(4) Ustanovení odstavce 3 platí také o chmelích, vypěstovaných ve výrobních oblastech, jde-li o chmele:

a) vybrakované nebo řádem známkoven z ověření vyloučené,

b) jejichž závěry a průvodní listiny neposkytují dostatečných záruk o místním původu chmele.

(5) Jakmile vyjdou na jevo okolnosti, pro které jest chmel podle ustanovení odstavce 4 ze známkování vyloučen, budiž označení jeho přizpůsobeno ustanovení odstavce 3 a vydaná snad průvodní listina (vážní list — ověřovací list) budiž zrušena.

§ 2.

Výrobní oblasti.

(1) Za účelem známkování buďtež území republiky Československé, v nichž se chmel hlavně pěstuje, prohlášena vládním nařízením za chmelařské výrobní oblasti s přesným názvem a podrobným ohraničením. Takto stanovené chmelařské výrobní oblasti musí tvořiti souvislé celky.

(2) Názvy chmelařských výrobních oblastí (odstavec 1) jsou pro označování chmele (§ 4) při známkovacím řízení závazné.

§ 3.

Označování chmele podle místního původu.

Dříve, než opustí výrobní obec, musí býti chmel vypěstovaný ve chmelařských výrobních oblastech (§ 2), vyjma chmele uvedeného v § 1, odst. 4, označen na obalu podle místního původu ve výrobní obci, nebo v obci uvedené v § 4, odst. 2, údaji uvedenými v § 4 a jeho obal opatřen vhodnou závěrou, určenou řádem známkovny (§ 12), aby byla zaručena neporušitelnost obsahu, jakož i musí býti pro něj vydána průvodní listina (vážní list). Obal i vážní list buďtež opatřeny pořadovým číslem.

§ 4.

Obsah označení místního původu.

(1) Označení místního původu chmele (§ 3) obsahují tyto údaje:

a) Československá republika;

b) označení „chmel“ nebo shodné označení v jiném jazyku, s udáním ročníku; u chmelů

vypěstovaných v zemi České budiž připojeno označení „český“, v zemi Moravskoslezské „moravský“ a v zemi Slovenské „slovenský“, nebo shodné označení v jiném jazyku;

c) výrobní oblast;

d) výrobní obec.

(2) Pěstiteli, pěstujícímu chmel zároveň v několika sousedících obcích téže oblasti, může býti takovýto chmel označován udáním obce, v níž má bydliště (sídlo), náleží-li tato obec k oné výrobní oblasti; není-li posléze uvedený předpoklad splněn, možno jako výrobní udání obec, ve které jeho chmelnice má větší výměru.

(3) Vyjmenované údaje buďte — mimo výjimku uvedenou v § 6, odst. 2 — uvedeny jak na obalu tak i na průvodní listině (§ 3).

§ 5.

Ověřování místního původu chmele.

(1) Označení chmelů podle §§ 3 a 4 podléhá povinnému ověření příslušnou známkovou (§ 11).

(2) Chmele určené pěstitelem pro spotřebu ve vlastním pivovaru nepodléhají povinnému ověření, nutno však při označování ve výrobní obci účel tento hlásiti.

(3) Ověření uvedené v odstavci 1 záleží v potvrzení místního původu chmele na obalu za použití vhodných, řádem známkoven určených závěr obalu a ve vydání nové průvodní listiny (listiny ověřovací); listina ověřovací obsahuj údaje, uvedené v § 4. Při tom buďtež obal i ověřovací listina opatřeny pořadovým číslem známkovny. Obchodníci jsou povinni uváděti pořadové číslo ve svých zásobnících, výkazech o přebalování a účtech.

§ 6.

Směsi a přebalování chmele.

(1) Chmele vypěstované ve chmelařských výrobních oblastech (§ 2), vyjma chmele uvedené v § 1, odst. 4, dovoleno jest míchat jen tehdy, pocházejí-li z téže výrobní oblasti a jsou-li téhož ročníku; míchání, jakož i přebalování těchto chmelů smí se díti jedině za kontroly příslušné známkovny v místnostech, jež uzná známkovna za vhodné a schválí ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem obchodu.

(2) U chmelů, jež byly smíchány, nebo přebalovány, může býti od udání výrobní

obce, jak na obalu, tak v průvodních listinách (§ 3 a § 5, odst. 3), upuštěno; v tomto případě buďtež v průvodních listinách místo výrobní obce uvedena slova „pod kontrolou přebaleno“.

(3) Chmele vypěstované mimo výrobní oblasti a chmele uvedené v § 1, odst. 4 jest dovoleno míchat jen, jsou-li téhož ročníku.

(4) Míchatí domácí chmele různých ročníků, nebo domácí chmel s chmelem cizozemským jest zakázáno; rovněž tak zakázáno jest u chmelů uvedených v § 3 míchatí chmele různých oblastí.

§ 7.

Doložky k označení.

(1) K označení zákonem stanovenému (§ 3) přípustny jsou doložky vyznačující prostý údaj výrobního statku, firmy a podniků, uvádějících chmel do oběhu. Pokud jsou jiné doložky dovoleny, stanoveno bude vládním nařízením.

(2) Při označování chmele v nabídkách, cenících, účtech (konsignacích) budiž použito vedle označení „chmel“ s udáním ročníku jednoho nebo více údajů v účelné souvislosti tak, aby označením byl vždy vyjádřen místní původ podle výrobní oblasti, při čemž smí býti údaj výrobní oblasti uveden přídatným jménem. Kromě doložky uvedené v odstavci 1 smí býti připojena doložka vyznačující jednoduším způsobem jakost chmele.

§ 8.

Označení a doložky zakázané.

(1) Každé označení chmele, které nevyhovuje zákonným předpisům, je zakázáno.

(2) Rovněž zapovězeny jsou veškeré doložky (§ 7) pravdě neodpovídající a každý způsob jejich provedení, který může způsobiti omyl o místním původu chmele, nebo který by byl podoben, nebo by mohl býti zaměněn s ověřením veřejné známkovny na obalu.

(3) Výslovně se zakazuje používatí názvů „chmel ležákový“, „chmel výčepní“, „chmel panský“ a pod.

§ 9.

Způsob označení a ověření na obalu.

O způsobu, jak má býti provedeno označení místního původu chmele, jakož i jeho ověření

známkovnou na obalu, budou vydány zevrubnější předpisy vládním nařízením.

§ 10.

Kdo označování chmele provádí.

Označování chmele provádějí

a) u chmelů vypěstovaných ve chmelářských výrobních oblastech, s výjimkou chmelů uvedených v § 1, odst. 4, dva důvěrníci jmenovaní správou známkovny z pěstitelů chmele příslušné obce na návrh příslušné oblastní organizace. V obcích národnostně smíšených jest při jmenování důvěrníků přihlížeti k národnosti menšiny. Kdyby tito důvěrníci nezaručovali řádné provádění označování, povinna je známkovna prováděti označování chmele v obci jiným zmocněncem, nebo vlastním k tomu způsobilým (§ 14) zaměstnancem,

b) chmele, které byly míchány nebo přebalovány potom, když již opustily výrobní obec, označuje příslušná známkovna,

c) chmele uvedené v § 1, odst. 3 a 4 označuje držitel.

§ 11.

Známkovny chmele.

(1) Známkovny chmele mohou býti zřizovány jen jako ústavy veřejné za výlučné účasti příslušné oblastní organizace pěstitelů chmele a organizací obchodníků s chmelem. Činnost podle tohoto zákona může známkovna začíti teprve, když byl její řád schválen (§ 12).

(2) Pro každou oblast může býti zřízena pouze jedna známkovna; při tom není vyloučeno zřizovati pobočné ústavy v jednotlivých přesně vymezených částech oblastí.

(3) Užívání jazyka známkovnamí a při známkovacím řízení upraví se vládním nařízením.

(4) Jestliže by organizace uvedené v odstavci 1 nezaručovaly spolehlivé provádění známkování chmele podle tohoto zákona, budou učiněna všechna nutná opatření vládním nařízením.

§ 12.

Řízení známkovací.

Řízení známkovací (označování podle místního původu, ověřování místního původu §§ 3 a 5) upraví se zvláštním řádem, který podléhá schválení ministerstva zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností.

§ 13.

Zastoupení ve správě známkoven.

(1) Ve správě známkoven zastoupení budež pěstitelé dvěma třetinami a obchod jednou třetinou.

(2) V oblastech národnostně smíšených budež zastoupení pěstitelů ve správě známkovny rozděleno na jednotlivé národnosti podle plochy osazené chmelem.

(3) Tento klíč platí i pro rozdělení zaměstnanců známkoven podle národnosti.

§ 14.

Zaměstnanci známkoven.

Jako zaměstnanci známkoven, činní při označování nebo ověřování chmele, mohou býti okresním úřadem potvrzeni a do příslušy vzaty pouze tyto osoby:

a) které jsou československými státními občany a ovládají státní jazyk;

b) které jsou podle úsudku tohoto úřadu odborně způsobilé a důvěryhodné;

c) které jsou znalé jednacích a úředních řečí známkovny a řečí pěstitelů chmele příslušné oblasti nebo části oblasti, z níž se chmel ve známkovně nebo v jejím pobočném ústavu známkuje.

§ 15.

Ověření dávaná známkovnamí.

(1) Označení místního původu chmele, jakož i jeho ověřování známkovnou na obalu, závěry obalů, dále listiny průvodní (vážní list, ověřovací listina) (§§ 3 a 5), jež vydány jsou známkovnou, jsou označeními, závěrami a listinami veřejnými.

(2) Podrobné předpisy o těchto průvodních listinách vydány budou vládním nařízením.

§ 16.

Zastavení činnosti známkovny.

Ministerstvo zemědělství může k návrhu dohlédacího úřadu, znalce (§ 20, odst. 1) neb stálého komisaře (§ 20, odst. 2), nebo zájemníků v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností zastaviti činnost známkovny:

a) když známkovna nevyhovuje ustanovením řádu (§ 12) nebo

b) když známkovna nebo její zaměstnanci neuposlechnou nařízení dohlédacích úřadů, nebo překážejí úřednímu dohledu (§§ 19 a 20) anebo

c) když by se známkovna pokusila sledovat tendence tomuto zákonu se přičítí.

§ 17.

Poplatky za označování a ověřování.

(1) Výlohy s označováním ve výrobní obci, po případě ve známkovně [§ 10, písm. b)] a výlohy s ověřováním známkovnou (§ 5) hradí se poplatky, o nichž budou vydány bližší předpisy vládním nařízením.

(2) Pěstitelé chmele jsou povinni oblastním organisacím pěstitelů chmele, které zřídily známkovny chmele a které jsou zúčastněny na správě těchto známkoven a podle řádu známkovny pověřeny udržovati styk mezi pěstiteli chmele a známkovnami, přispívati na výlohy s činností tou spojené. Výši příspěvků určí známkovna na návrh příslušné oblastní organisace pěstitelů chmele vždy před sklizní chmele a schvaluje ji ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností. Příspěvky tyto vybírají známkovny a odvádějí je oblastním organisacím pěstitelů chmele. Podrobné předpisy o ukládání a vybírání těchto příspěvků jakož i o opravných prostředcích při tom budou vydány vládním nařízením.

(3) Počínajíc sklizňovým rokem 1935 budou zřízeny oblastní organisace s povinným členstvím všech pěstitelů chmele v hlavních pěstitelských oblastech podle stanov, jež vydá vláda vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení po slyšení dosavadních oblastních organisací.

(4) Na řečené oblastní organisace s povinným členstvím přejdou práva a povinnosti dosavadních oblastních organisací, stanovená tímto zákonem nebo předpisy podle něho vydanými.

Část II.

O úpravě rozsahu pěstování chmele.

§ 18.

Plocha chmelnic.

(1) Do 4 týdnů ode dne účinnosti tohoto zákona jest povinen každý pěstitel chmele ve chmelařských výrobních oblastech ohlásiti příslušné známkovně výměru plochy, kterou měl v r. 1928 a 1929 osázenu chmelem.

(2) Počínajíc r. 1935 jest každý pěstitel chmele ve výrobní oblasti povinen hlásiti příslušné známkovně chmele do konce dubna každého roku výměru plochy, kterou má osázenu chmelem. V r. 1934 toto hlášení má se státi do 14 dnů po účinnosti zákona.

(3) Pěstitelé chmele mimo výrobní oblasti jsou povinni vykonati hlášení podle předchozích odstavců u příslušného okresního úřadu.

(4) Vyžadují-li toho zvláštní důvody, mimořádné důležitosti hospodářské, zejména v případě sjednávání a provádění nějaké mezinárodní dohody o úpravě pěstování a obchodu s chmelem, může vláda, přihlížejíc k rozsahu výroby, spotřeby a odbytu chmele, stanoviti nařízením po slyšení příslušných zájmových organisací pěstitelů chmele, organisací pivovarů a obchodníků s chmelem celkovou výměru chmelnic, na které má býti v běžném roce chmel pěstován, při čemž jest bráti náležitý zřetel na potřebnou ochranu malých a středních pěstitelů a ochranu osvědčených výrobních oblastí a obcí, na pěstitele, kteří provedli v minulých letech pronikavé omezení chmelnic a na průměrný poměr plochy osázené chmelem k celkové ploše orné půdy zemědělského podniku v dotyčné obci. Na zemědělce s menší plochou chmelnic než 0,5 ha se toto ustanovení nevztahuje. Podrobné předpisy o provedení těchto opatření budou vydány vládním nařízením.

(5) Nové chmelnice smějí býti zakládány jen se svolením zemského úřadu, který je uděluje — vyslechnuv zemědělskou radu pokud je v jeho obvodu zřízena — podle směrnic, vydaných každoročně ministerstvem zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností po slyšení zájmových organisací pěstitelů chmele, organisací pivovarů a obchodníků s chmelem a s ohledy naznačenými v odstavci 4. Ustanovení tohoto odstavce o nových chmelnicích nevztahuje se na takové nové chmelnice, které se zakládají náhradou ve stejné výměře za staré chmelnice v témže roce rušené; tyto změny buďtež hlášeny podle ustanovení odstavců 2 a 3 tohoto paragrafu. Tomu kdo by založil novou chmelnici bez tohoto povolení, uloží okresní úřad na návrh zemědělské rady, aby ji zrušil před sklizní ve lhůtě, kterou mu zároveň určí. Zdráhá-li se tomuto nařízení vyhověti, může býti donucen ke zrušení chmelnic na své útraty politickou exekucí. Trestní stíhání podle § 21 není vyloučeno.

(6) Držitelé zásob chmele jsou povinni hlásiti státnímu úřadu statistickému ke dni 1.

srpna každého roku zásoby chmele, které mají k tomuto dni v držení.

(7) Předprodeje chmele za pevné ceny před sklizní nejsou právně účinné.

Část III.

Ustanovení společná, trestní a závěrečná.

§ 19.

Dozor na zachovávání zákona.

(1) Správa známek podléhá vrchnímu dozoru ministerstva zemědělství, zejména pokud se týče zachovávání ustanovení řádu (§ 12) a předpisů tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných, jakož i závodních zařízení známek.

(2) Přímý dohled na známky, na zachování předpisů tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných, vykonávají okresní úřady. Orgány dohlédací jsou zejména oprávněny vstoupiti kdykoliv do závodních místností známky, požadovati od jejich zaměstnanců vysvětlivky a nahlížeti do korespondence a zápisů, jakož i do závodních knih; při tom budiž šetřeno ustanovení druhé věty § 8 zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního.

(3) Dohlédací orgány, nebo tím pověřený úředník známky, mohou provést prohlídku chmelů na dražích a zásilek chmele podrobených celnímu řízení, je-li důvodné podezření, že ustanovení tohoto zákona nebo předpisů podle něho vydaných nebylo dbáno. Prohlídky chmelů uložených v obchodních skladištích mohou provést kdykoliv. Prohlídky zásilek na dráze smějí se konati za přítomnosti úřadů železničních, prohlídky chmelů podrobených celnímu řízení jen za přítomnosti orgánů celní správy. Není-li nebezpečí v prodlení, buďtež strany ke každé prohlídce přibrány. Orgány dohlédací musejí býti pro vykonávání prohlídek opatřeny zvláštní legitimací, kterou jim vydá jejich služební úřad. Obdobné legitimace, které vydá známky svým orgánům, musejí býti vidovány okresním úřadem.

(4) Držitelé (uživatelé) skladišť chmele jsou povinni orgánům uvedeným v předchozím odstavci a řádně legitimovaným dáti potřebná vysvětlení, dovoliti jim, aby vstoupali do skladišť a nahlíželi do příslušných záznamů zásobníků, účtů (opisů) a výkazů o přebalování. Orgány tito mají povinnost

šetřiti obchodního tajemství. Výsledků šetření ani okolností při něm zjištěných nesmí býti použito k jiným účelům než k účelům tohoto zákona.

(5) Výstupní celní úřady jsou pověřeny dozorem, aby zásilky domácího chmele vyrobeného ve chmelařských výrobních oblastech, s výjimkou chmelů uvedených v § 1, odst. 4, zasílané do ciziny, byly doprovázeny předepsaným dokladem o tom, že chmel byl řádně ověřen. Zásilky bez tohoto dokladu nebudou projednány ve vývozu.

§ 20.

Chmelařský komisař.

(1) Ministerstvo zemědělství může v dohodě s ministerstvem obchodu kdykoliv pověřiti některého znalce v oboru chmelařství, aby provedl prohlídku známek, zásilek chmele na dražích, jakož i zásilek podrobených celnímu řízení, nebo chmelů v obchodních skladištích. Při tom budiž šetřeno ustanovení uvedených v § 19.

(2) K tomuto doзору mohou býti ministerstvem zemědělství jmenováni chmelařští komisaři.

§ 21.

Trestní ustanovení.

(1) Kdo úmyslně a bezdůvodně poruší závěry (§§ 3 a 5), aby znemožnil provádění tohoto zákona, kdo jedná proti ustanovením tohoto zákona nebo proti předpisům podle něho vydaným, trest se — pokud nejde o čin přísněji trestný — pro přestupek okresním úřadem peněžitou pokutou do 100.000 Kč, nebo vězením do tří měsíců. Za nedobytnou pokutu vyměří se trest vězení do tří měsíců.

(2) Při přitěžujících okolnostech, zejména pak při opakování trestního činu, mohou býti uloženy oba tresty současně, nesmí však trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činiti více než tři měsíce.

§ 22.

Odstranění závadných označení.

(1) Při odsouzení budiž vysloveno, že dlužno odstraniti označení nevyhovující předpisům. Není-li však toto odstranění možno, buď vysloveno, že obaly s těmito ozna-

čeními propadají, pokud odsouzenému přísluší ještě právo s těmito předměty nakládati.

(2) Jestliže by určitá osoba nemohla býti stíhána nebo odsouzena, nebo nemá-li odsouzený již práva s těmito předměty nakládati, budiž opatření toto učiněno samostatně v příčině předmětů nalézajících se na území republiky Československé.

(3) Aby opatření tato, jež dlužno vykonati na útraty odsouzeného, byla zabezpečena, může naříditi okresní úřad již za řízení, aby byly zabaveny neb jinak účelně uschovány ony předměty, jichž označením, které nevyhovuje předpisům, spáchán byl přestupek.

§ 23.

Pořádkové pokuty, odnětí
oprávnění zaměstnancům
známkovny.

(1) Zaměstnancům známkovny provinivším se proti řádu známkovny nebo neuposlechnuvším úředních nařízení, nebo činícím překážky úřednímu dohledu, může okresní úřad uložit pořádkové pokuty od 40 do 500 Kč.

(2) Zaměstnancům známkovny může býti okresním úřadem odňato oprávnění označovat a ověřovat chmel, když nelze již očekávat, že splní podmínky, za kterých byli potvrzeni a do přísahy vzati.

§ 24.

Promlčecí lhůta.

Stíhání přestupků podle tohoto zákona se promlčuje v jednom roce.

§ 25.

Účinnost zákona.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti za dva měsíce po vyhlášení. Týmž dnem pozbývá platnosti zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 297 Sb. z. a n., o povinném známkování chmele. Pro chmele ze sklizně před účinností tohoto zákona mohou býti přechodná ustanovení stanovena vládním nařízením.

(2) Ustanovení § 18, odst. 4 a 5 jsou platna do konce roku 1938; vláda může jejich platnost prodloužit na další 2 roky nařízením.

(3) Zákon tento provedou ministři zemědělství, průmyslu, obchodu a živností, vnitra, financí a železnic.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Trapl v. r.

Bechyně v. r.